Menj e két sarummal! És ha valakit is találsz e kert mögött, aki teljes bizonyossággal tanúsítja, hogy 'Nincs más jogosan imádható isten csak Allah!' azzal tudasd a Paradicsom örömhírét

Abu Hurayra (Allah legyen elégedett vele) azt mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget!) körül ültünk. Velünk volt Abu Bakr és 'Umar (Allah legyen elégedett Kettejükkel!) és még néhányan. Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget!) felállt közülünk és elment. Sokáig távol maradt. Féltünk, hogy elszakad tőlünk, megrettentünk és mindannyian felkeltünk. Én voltam az első, aki féltette. Kimentem, hogy megkeressem Allah Küldöttét (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget!). Végül elértem egy kertet, ami egy Baní-n-Naddzsár-beli Anszároké volt. Ott jöttem és mentem, ajtót keresve rajta, ám nem találtam. Ekkor egy kicsiny csatornát vettem észre, amely a fal belsejébe folyt be egy külső kútból. Ekkor összehúztam magam és bebújtam, íme ott volt Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget!). Ő mondta: "Abu Hurayra" , azt mondtam: Igen, ó, Allah Küldötte! Megkérdezte: "Mi van veled?" Én pedig mondtam: Ott voltál közöttünk, majd felkeltél és elmentél és hosszan távol maradtál tőlünk. Mi féltünk, hogy nem tudsz visszatérni és nagyon megrettentünk. Én voltam az első, aki megijedt. Eljöttem ehhez a kerthez és összehúztam magam, ahogyan a róka húzza össze magát. Mások is jönnek és keresnek Téged. Ő mondta: "Ó, Abu Hurayra!" Majd ideadta a két saruját és mondta: "Menj e két sarummal! És ha valakit is találsz e kert mögött, aki teljes bizonyossággal tanúsítja, hogy 'Nincs más jogosan imádható isten csak Allah!' azzal tudasd a Paradicsom örömhírét." Az első, akivel találkoztam az 'Umar volt, aki mondta: honnan ez a két saru? Ó, Abu Hurayra! Én mondtam neki: Ez a két saru Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) lábbelije, aki elküldött engem ezekkel, hogy akivel találkozom és tanúságot tesz arról, hogy nincs más jogosan imádható isten csak Allah, és ebben a szíve teljes bizonyossággal megnyugszik és elfogadja - azzal tudassam a Paradicsom örömhírét. Ekkor 'Umar a mellkasomra csapott, amitől a hátsómra estem. Majd mondta: Térj vissza, ó, Abu Hurayra! Én sírva visszamentem Allah Küldöttéhez (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget). 'Umar közelről követett engem és mögöttem volt. Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mondta: "Mi van veled, ó, Abu Hurayra?" Mondtam: Találkoztam 'Umar-ral és elmondtam neki azt, amivel te engem megbízva elküldtél. Ő a mellkasomra csapott erős ütéssel én pedig a hátsómra estem. Ő mondta menjek vissza hozzád. Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mondta: "Ó, 'Umar! Mi vitt téged arra, amit csináltál?" Ő mondta: Ó, Allah Küldötte! Kedvesebb vagy a számomra, mint az apám és az anyám! Vajon elküldted Abu Hurayra-t a két saruddal, hogy ha olyannal találkozik, aki tanúságot tesz arról, hogy nincs más jogosan imádható isten csak Allah, és ebben szíve teljes

bizonyosság van, azzal közölje a Paradicsom örömhírét?! Mondta: "Igen!" ('Umar) Mondta: Nem kéne ezt tenni. Attól félek, hogy az emberek nagyon fognak ebben bízni és erre hagyatkozva elhagyák a cselekedeteket. Inkább engedd, hogy ők (további jó dolgokat) cselekedjenek! Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: Igen, engedjük őket!"

[Ṣaḥīḥ (hiteles)] [Muslim jegyezte le]

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) a Társai egy csoportjával ült, közöttük volt Abu Bakr és 'Umar. Ő (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) felállt és elment tőlük, az emberek féltek, hogy valami baj érheti az ellenség részéről, akár fogság vagy bármi más által. A Társak (Allah legyen elégedett velük) rémülten ácsorogtak; az első, aki nagyon megijedt és féltette, Abu Hurayra (Allah legyen elégedett vele) volt. Végül, ő elment egy kerthez, amely a Baní-n-Naddzsár törzs birtokában volt. Ott járt körbe-körbe, remélve, hogy talál egy nyitott ajtót, egy bejáratot, ám nem talált. Ellenben talált egy kisebb nyílást a falon, amelyen keresztül víz folyt be. Összepréselte és szorította magát, míg végül be tudott bújni; és ott találta a Prófétát (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), aki azt mondta neki: Te vagy az, Abu Hurayra? Mondta: Igen! Megkérdezte: Mi van veled? Abu Hurayra azt felelte: ott voltál közöttünk, majd felálltál és elmentél, mi féltünk, hogy elmaradsz tőlünk. Nagyon megrettentünk. Én voltam az első, aki megrettent. Ekkor eljöttem egy falhoz, és úgy kúsztam be ahogyan a róka kúszik; és ezek az emberek mögöttem voltak. Ekkor a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) odaadta neki a két saruját, annak jeleként és igazolásaként, hogy ő igaz és őszinte. És mondta neki: Menj e két sarummal és ha találkozol valakivel, ezen fal mögött, aki tanúságot tesz arról, hogy "Nincs más jogosan imádható isten csak Allah!" és nincs más joggal szolgálható és imádható kivéve Allahot, és teszi ezt a szíve teljes meggyőződésével és bizonyosságával - aki így tesz, az a személy a Paradicsom Népéhez tartozik. Az első férfi, akivel találkozott, 'Umar volt, aki azt mondta: Honnan van ez a két saru, ó, Abu Hurayra? Ő pedig mondta: ez Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) két saruja. Ő elküldött engem ezekkel, hogy ha találkozom valakivel, aki tanúságot tesz arról, hogy "Nincs más jogosan imádható isten csak Allah", szíve teljes bizonyosságával állítva ezt, annak adjam hírül a Paradicsom örömhírét. 'Umar a kezével Abu Hurayra mellkasára csapott, aki a hátsójára esett és mondta: Térj vissza, ó, Abu Hurayra! Én pedig visszamentem a Prófétához (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) rettegve és elváltozott arccal és már majdnem sírtam. 'Umar követett engem és közvetlenül mögöttem jött. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt kérdezte: Mi van veled? Ó, Abu Hurayra. Mondtam: Találkoztam 'Umar-ral és elmondtam neki azt, milyen feladattal küldtél el engem. Ő megütött engem erős ütéssel és én a hátsómra estem és azt mondta: Menj vissza! Ő (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: Ó, 'Umar! Mi vitt téged arra, amit tettél? 'Umar mondta: Ó, Allah Küldötte! Te kedvesebb vagy a számomra, mint az apán és az anyám! Vajon, valóban elküldted Abu Hurayra-t a két saruddal, azzal, ha találkozik valakivel, aki tanúságot tesz arról, hogy "Nincs más jogosan imádható isten csak Allah!" szívében őszinte hittel és elfogadással elmondva ezt, azzal közölje a Paradicsom örömhírét? Mondta: Igen. 'Umar mondta: Ne tedd ezt! Hiszen én félek attól, hogy az emberek (ezentúl) ennek elmondására fognak csupán koncentrálni, ám cselekedetek elvégzése nélkül; inkább engedd őket jókat cselekedni. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) pedig azt mondta: Ebben az esetben, engedjük őket jó dolgokat cselekedni.

